

զատ ուրիշ որեւէ մէկի չեմ սիրի երբեք:

Ապա ես կ'անցնեմ ինձոր-խաղողի դաւառ երկիրը եւ կը յափշտակեմ ընկեր լինելու քաղցրը պտուղը: Իմ ծոցիս դրած կը բերեմ քեզ մօտ, երկու հաւասար մասի կը կիսեմ ու Արմենըստանի անոյշ գլխիով անոյշ կ'անենք այն եւ այլեւս երբեք, երբեք չեմք դադրի իրար սիրելուց:

Ապա ապահով ամէն չարիքից՝ կը կապեմ ես իմ Հատու Սուրբերս, եւ դու կը հազնես կապոյտ բեհեզդ՝ մեծ կաթնագետի վարար արեւըով դէպի վեր կ'ենենք, նստած ոսկեբաշ նրժոյզի վրայ, դէպի վե՛ր կ'ենենք:

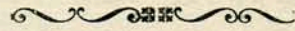
Օ՛, մեր նժոյզն ինչպէս արա՛զ, արա՛զ կը թռչի. մարդիկ նայելով նրա յետեւից բարձրացող փոշուն՝ իրար մէջ կ'ասեն. «Ո՛հ, էլի՛ չարժուեց թշնամու գօրքը, ի՛նչ անենք հիմա»... Բայց մենք կը բարձրանանք, կը բարձրանանք դէպի մեղրահոս յստակ հոսանքը:

Եւ երբ կը հասնենք նրա ահուճքին՝ աւազների ասկի փոշու մէջ կը շինենք մենք մեր բլրեղեղեայ-ալմաստ սիրուն անակը եւ նրա մէջ կը զիպենք այդ մեծ խոր գետի յատակից հանած գոհար քարերը, զմբուխս գանձե՛րը:

Եւ կը անկենք էլ նրա դոյզ արիւն երկու արմաւի սիրեցնող ծառեր: Եւ նրանք կ'աճեն, շուտով կ'ուռճանան մեր սիրոյ ոյժով եւ շաքարի պէս նոյշ պտուղներ կը տան: Եւ նրանց հետ մէկտեղ մենք անոյշ կ'անենք իրար շաքարհունց ալուան շուրթերը:

Եւ երբ մենք արգէն իրար շատ ու շատ սիրած ու գլուած, փայտայած կը լինենք, եւ երկինքն էլ այլեւս իր շար նախանձը չի կարող զսպել, — օ՛, Արեւելքի երկինքը վառ-վառ խանդոտ է ու շար, — խանդից կուրացած փայլակ-կայծակով կ'ուզի խանդարել մեր սէր ու խինդը: Եւ երբ մեր սէրը կը յաղթի նրան՝ օ՛, անմիտ թշնամու յորդ արցունքները կը սկսին հեղուել եւ կը հեղեղեն մեր տունն ու տեղը եւ մեզ կը քշեն գետի խոր տեղը: Ես քեզ գիրկ աւած՝ կ'ընկնեմ գիժ գետի սահանք-հոսանքի, յորձանքների մէջ եւ ուշ գիշերից կը պայքարեմ նրանց հետ մինչ այդ, մինչ առաւօտեան ջինջ աղջամուղջին ես քեզ կը հասցնեմ սիրուց ժպտացող մի նո՛ր աշխարհի հէքեաթ արիերը, բալի՛կ, սիրոյ ժպտացող մի նո՛ր աշխարհի հէքեաթ արիերը:

Ընկեր դարձիր մէ՛կ ու յետո՛յ տես՝ ինչպէ՞ս եմ սիրում, սիրուն մանկիկիս ինչպէ՞ս եմ սիրում...

ԱՆՅՈՐԳԷ ԵՒ ԻՐ ՃԱՄԲԱՆ

(ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԻ ՅՈՒՇԱՏԵՏՐԻՅ)

Գրեց՝ ԿՈՍՏԱՆ ՁԱՐԵԱՆ

ՉՏՈՒՄ

Մե՛ծ լուր:

Որոշուած է կատարել պրօֆմիուսթիւնների անդամների գումարը: Անմիջապէս: Ամենախիստ կերպով:

Գեղաշիր՝ Պետիատրոնում: Լուսաշիր՝ աշատեղ եւ այնտեղ: Անողորթօրէն: Քննել, զըննել, մաքրել:

Բոլոր ընկերները ենթարկուած են գորակոչի: Չեկայի տեղեկութիւնները շտապ դասաւորուում են: Տեղեկատուները, որսի շուն-

րի նման, լեզուները դուրս, աչքերը սրած, չըջում են փողոցներում, պտտում աների շուրջը, ահանջ կախում, պատուհաններից ներս նայում, դռների առջեւ կանգ առնում, փախում, արձանագրում:

Ժողովներ, վիճարանութիւններ, թղթերի վրայ կարծիր մելանով շարաբաստիկ նշաններ: Չտո՛ւմ:

Համալսարանի դասախօսները Արովեան փողոցի դարիվերը բարձրանում են կապարեայ ստեղծում: Ծանր: Քայլերը ծուռում են, խաչա-